Zintegrowany Rejestr Kwalifikacji

Kwalifikacja - podgląd

Nazwa kwalifikacji

Programowanie procesu treningowego w snowboardzie

Skrót nazwy

Trener snowboardu

Rodzaj kwalifikacji

kwalifikacja cząstkowa

Poziom PRK/ERK

6

Krótka charakterystyka kwalifikacji, obejmująca informacje o działaniach lub zadaniach, które potrafi wykonywać osoba posiadająca tę kwalifikację

Osoba posiadająca kwalifikację “Programowanie procesu treningowego w snowboardzie” jest przygotowana do samodzielnego planowania, realizacji i ewaluacji procesu treningowego w snowboardzie w odniesieniu do obowiązujących wytycznych sportowych. Jest również przygotowana do analizy i oceny umiejętności prowadzenia jednostek treningowych przez osoby z niższymi kwalifikacji trenerskimi (tzw. asystentów trenera). Może podejmować pracę w klubach snowboardu, ośrodkach sportu i rekreacji w charakterze trenera (w kraju), jak również organizować rywalizację sportową na różnych poziomach zaawansowania. Osoba z przedmiotową kwalifikacją może prowadzić także własną działalność gospodarczą w zakresie programowania procesu treningowego w snowboardzie.

Orientacyjny nakład pracy potrzebny do uzyskania kwalifikacji [godz.]

330

Grupy osób, które mogą być zainteresowane uzyskaniem kwalifikacji

Kwalifikacją mogą być szczególnie zainteresowane: osoby prowadzące szkolenia ze snowboardu w szkołach narciarskich, ośrodkach sportowych, centrach szkoleniowych, klubach, itp., które chcą potwierdzić kompetencje zdobyte w ramach edukacji formalnej, np. studenci i absolwenci specjalizacji trenerskiej w szkole wyższej prowadzącej kierunki w obszarze nauk o kulturze fizycznej; osoby uprawiające snowboard, które chciałyby uzyskać kwalifikację z obszaru organizowania i prowadzenia procesu treningowego w snowboardzie; osoby pracujące jako asystenci trenera snowboardu, które chcą podnieść swoje kwalifikacje; sędziowie sportowi w snowboardzie; byli sportowcy wyczynowi; osoby uprawiające różne formy sportu (zwłaszcza snowboard i inne formy śnieżne), które chciałyby potwierdzić swoje kwalifikacje; osoby, które ukończyły kursy z ww. zakresu i chcą potwierdzić swoje kompetencje; osoby prowadzące działalność gospodarczą w zakresie treningu sportowego, które chciałyby - po potwierdzeniu umiejętności - rozszerzyć swoją działalność o snowboard.

Wymagane kwalifikacje poprzedzające

Opis

Lista

W razie potrzeby warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Do walidacji może przystąpić osoba, która przedstawi: – kwalifikację pełną z poziomem 6 PRK (studia pierwszego stopnia), – kwalifikację cząstkową z poziomem 5 PRK „Prowadzenie treningu w snowboardzie" lub inną kwalifikację z obszaru treningu sportowego w snowboardzie z poziomem 5 EQF, – oświadczenie o niekaralności związanej z wykonywaniem działalności zawodowej w obszarze objętym kwalifikacją, – zaświadczenie lekarskie o braku przeciwwskazań do uprawiania snowboardu, – ubezpieczenie OC i NNW na czas trwania procesu walidacji.

Zapotrzebowanie na kwalifikację

Sport jako dziedzina, podobnie jak wchodzące w jego skład dyscypliny, podlega różnym podziałom, w zależności od zastosowanego kryterium. Jedno z nich dzieli sporty na letnie oraz zimowe czego odzwierciedlenie znajdujemy np. w nazwach zimowe igrzyska olimpijskie (ZIO) oraz letnie igrzyska olimpijskie (LIO). Jedną z dyscyplin sportu, która wchodzi w program zimowych igrzysk olimpijskich, a która zyskała miano najszybciej rozwijającego się sportu zimowego ostatnich 20 lat, jest snowboard. Analizując historię snowboardu, jego wzloty i upadki oraz kamienie milowe w jego rozwoju, bezapelacyjnie należy uznać, że to dopiero fakt włączenia snowboardu do programu ZIO spowodował prawdziwy rozwój tej dyscypliny. Snowboard pojawił się na XVIII ZIO w Nagano (Japonia) w 1998 roku. Rozegrano wtedy 2 konkurencje (co jak na debiut dyscypliny sportu w najważniejszych rangą zawodach zimowych na świecie już należy uznać za wielki sukces) – halfpipe (jazda w rynnie śnieżnej, w której wykonywane są skoki) oraz slalom gigant. Na kolejnych igrzyskach pojawiały się nowe konkurencje (slalom gigant równoległy, snowboard cross, slopestyle, slalom równoległy i big air), a na XXIII ZIO w Pjongczang, zawodnicy i zawodniczki (we wszystkich konkurencjach od 1998 rywalizują zarówno mężczyźni, jak i kobiety) brali udział już w 5 konkurencjach (halfpipe, slalom gigant równoległy, snowboard cross, slopestyle, big air). Te liczby stawiają snowboard w pozycji lidera wśród „młodych" dyscyplin zimowych [Snowboarding 1997/1998, ISF World Tour Guide, Faircount International Inc.]. Jest wiele czynników powodujących, że ta młoda dyscyplina sportu prężnie się rozwija i „nakręca" rozwój pozostałych dyscyplin. Głównymi są jednak media, które szukają nowych, widowiskowych a przez to dobrze „sprzedających się" sportów, jak również nowoczesne technologie (zarówno przy produkcji sprzętu, jak i infrastruktury niezbędnej do uprawiania snowboardu – np. rynna śnieżna). Dopełnieniem tego jest fakt, że snowboard od początku był (i nadal jest) traktowany jako subkultura, a więc coś więcej niż tylko aktywność ruchowa. Szacuje się, że ok. 83 mln ludzi na świecie uprawia sporty śnieżne, w tym 27 mln snowboard [Psychologic characteristics of leisure alpine skiers and snowboarders. Thiel C., Rosenhagen A., et. al. Science in skiing IV. Ed. Muller E., Mayer&Mayer Sport 2009]. Zgodnie z raportem GUS "Kultura fizyczna w Polsce w 2016 r." sporty zimowe (bez hokeja na lodzie i curlingu, które również zaliczono do sportów drużynowych) uprawiało 1,3%, tj. około 500 000 osób [tamże, s. 4]. Warto przytoczyć fragment z "Programu Rozwoju Sportu": "Analizując liczbę uprawnień instruktorskich i trenerskich z roku 2012 w podziale na poszczególne sporty, uwagę zwraca to, że w niektórych sportach funkcjonuje w Polsce ograniczona (niewystarczająca) liczba trenerów z najwyższymi kwalifikacjami (klasa mistrzowska i pierwsza). W kontekście szkolenia olimpijskiego, wymagającego wysokiego poziomu wiedzy teoretycznej, praktycznej oraz doświadczenia, jest to sytuacja bardzo niepokojąca. Sytuacja ta może ulec poprawie po wprowadzeniu wymogu

posiadania przez trenerów licencji polskich związków sportowych, otrzymanie których warunkowane byłoby odbyciem odpowiedniego szkolenia. Aktualnie polskie związki sportowe przygotowują rozwiązania prawne w obszarze swoich sportów regulujące zasady przyznawania poszczególnych stopni trenerskich i uprawnień instruktorskich. Prowadzone są także prace nad określeniem tzw. ram kwalifikacji trenerskich, których celem jest ujednolicenie stopni trenerskich w różnych sportach w odniesieniu do stopni obowiązujący w krajach UE" [Program Rozwoju Sportu do roku 2020 - wersja z dnia 6 lipca 2015, s. 66-67]. Według danych Polskiego Związku Narciarskiego w Polsce istnieje 137 klubów snowboardowych. W kartotekach PZN jedynie 52 kluby posiadają status "aktywne", jednak rzeczywistą działalność (prowadzenie szkoleń, treningów, start w zawodach) wykazuje jedynie 6-7. Podobnie w przypadku zawodników - w bazie danych PZN figuruje 350 zawodników, z których tylko 38 posiada status "aktywny", a w zawodach startuje między 50 a 60 osób. W związku z tym przewiduje się, że poziom certyfikacji kwalifikacji "Prowadzenie treningu w snowboardzie" może wynosić około 45-50 osób rocznie. Ponadto warto zwrócić uwagę, iż wyniki startu polskiej reprezentacji snowboardu na ZIO w Pjongczang zostały bardzo dobrze ocenione przez MSiT, co przyczyni się do wzrostu nakładów finansowych na sport snowboardowy, a to z kolei na wzrost szacowanego poziomu certyfikacji. Niezależnie od powyższego trzeba zwrócić uwagę, że formalne zaistnienie tej kwalifikacji umożliwi wdrożenie instrumentu porównania kwalifikacji uzyskiwanych w innych krajach europejskich. Włączenie wnioskowanej kwalifikacji do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK) wynika zatem z potrzeby zapewnienia zrównoważonego rozwoju i bezpieczeństwa w stosunkowo nowej i dynamicznie rozwijającej się dyscyplinie, jaką jest snowboard. Włączenie kwalifikacji do ZSK wpisze się w proces zapewniania rozpoznawalności, transparentności i mobilności kadry trenerskiej snowboardu w Polsce. Włączenie tej kwalifikacji będzie też spójne z międzynarodowymi trendami przypisywania poziomów ram kwalifikacji do kwalifikacji związanych ze snowboardem (por. np. Nowozelandzki Rejestr Kwalifikacji). Proponowana kwalifikacja może być wykorzystana w realizacji "Programu Rozwoju Sportu do roku 2020". Podmiot wnioskujący o włączenie kwalifikacji do ZSK - Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu (SITS) od początku swojego istnienia, tj. 2008 r., prowadzi prace zmierzające do standaryzacji sposobów nauczania i walidowania umiejętności niezbędnych do efektywnego i bezpiecznego uprawiania snowboardu. Proponowane działania mają na celu stworzenie programów szkoleniowych i walidacyjnych dostosowanych do polskich warunków klimatycznych i specyfiki naszego kraju, a jednocześnie opierających się na światowym dorobku w zakresie metodyki nauczania snowboardu. Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu zajmuje się kształceniem kadr instruktorskich i trenerskich na potrzeby snowboardu w Polsce na mocy porozumienia z Polskim Związkiem Narciarskim z 2016 r. Ewidencjonuje szkoły snowboardu, nadając licencje oraz opracowując system szkolenia (nauki i doskonalenia), wg którego dzieci i młodzież uczą się jazdy na snowboardzie. Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu kształci trenerów prowadzących zajęcia w klubach snowboardowych zrzeszonych w Polskim Związku Narciarskim. Stowarzyszenie opracowuje również materiały dydaktyczne (książki, programy nauczania snowboardu, filmy instruktażowe) na potrzeby szkoleniowe. Organizuje Mistrzostwa Polski Instruktorów SITS (średnio 140 startujących - dane z ostatnich 4 lat). Prowadzi od 2013 r. akcję "Bezpiecznie z instruktorem SITS" w ramach World Snowboard Day oraz World Snow Day - akcja, trwająca 1 dzień, w którym dzieci i młodzież nieodpłatnie mogą uczyć się jeździć na desce pod okiem instruktorów w szkołach w całej Polsce. Stowarzyszenie reprezentuje Polskę na międzynarodowych kongresach i konferencjach, gdzie instruktorzy sportów śnieżnych z całego świata zbierają się w celu wymiany doświadczeń związanych z technicznymi i metodologicznymi aspektami nauczania sportów zimowych - m.in. w kongresach organizowanych przez: IVSI (Internationaler Verband der Schneesportinstruktoren) - w 2013 we Francji oraz w 2017 w Japonii; INTERSKI Congress - w 2011 w Austrii, w 2015 w Argentynie oraz w 2019 w Bułgarii. Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu jest organizacją zajmującą się kształceniem

kadr instruktorskich i trenerskich w snowboardzie. W zarządzie stowarzyszenia są osoby związane z kulturą fizyczną, pracownicy Akademii Wychowania Fizycznego. W SITS stowarzyszonych jest 40 licencjonowanych szkół snowboardowych. W bazie danych SITS jest ok. 500 instruktorów oraz 30 trenerów z czego 300 czynnych (stan na październik 2018 r.). Osoba posiadająca niniejszą kwalifikację będzie mogła prowadzić własną działalność gospodarczą w zakresie organizowania i prowadzenia jednostek treningowych w snowboardzie, zakładać i prowadzić szkoły snowboardowe, co powinno przyczynić się do poprawy sytuacji na rynku pracy.

Odniesienie do kwalifikacji o zbliżonym charakterze oraz wskazanie kwalifikacji ujętych w ZRK zawierających wspólne zestawy efektów uczenia się

Niniejsza kwalifikacja rynkowa może stanowić dopełnienie (uzupełnienie) kwalifikacji pełnych nadawanych przez szkoły wyższe. Osoby, które ukończą studia wyższe i specjalizację trenerską w snowboardzie osiągają efekty uczenia się dotyczące prowadzenia procesu treningowego w snowboardzie. Kwalifikacja “Programowanie procesu treningowego w snowboardzie” jest powiązana bezpośrednio z kwalifikacją “Prowadzenie treningu w snowboardzie”. Efekty uczenia się wskazane dla niniejszej kwalifikacji stanowią rozszerzenie zakresu i pogłębienie umiejętności wskazanych dla kwalifikacji “Prowadzenie treningu w snowboardzie”. Osoba posiadająca kwalifikację “Programowanie procesu treningowego w snowboardzie” jest przygotowana do samodzielnego planowania, realizacji i ewaluacji procesu treningowego w snowboardzie w odniesieniu do obowiązujących wytycznych sportowych, z kolei osoba posiadająca kwalifikację “Prowadzenie treningu w snowboardzie” ma kompetencje pozwalające na samodzielne organizowanie i realizowanie jednostek treningowych w snowboardzie w oparciu o obowiązujące systemy szkolenia, z uwzględnieniem wytycznych organizacji szkolącej, w ramach treningu sportowego.

Streszczenie opinii uzyskanych podczas konsultacji projektu kwalifikacji

W konsultacjach środowiskowych udział wzięły dwa podmioty, w obu przypadkach recenzenci zaaprobowali projekt kwalifikacji. Uzyskano również dwie pozytywne opinie specjalistów o społeczno-gospodarczym zapotrzebowaniu na kwalifikację. Projekt kwalifikacji również zdobył przychylną opinię Rady ds. Kształcenia i Doskonalenia Kadr Kultury Fizycznej, działającej przy Ministrze Sportu i Turystyki.

Typowe możliwości wykorzystania kwalifikacji

Osoba posiadająca kwalifikację może: - podejmować pracę w charakterze trenera w snowboardzie (np. w klubach, ośrodkach sportu, szkołach mistrzostwa sportowego); - prowadzić własną działalność gospodarczą w zakresie programowania procesu treningowego w snowboardzie; - prowadzić szkolenia w klasach sportowych o specjalizacji snowboard, a także w ramach zajęć wychowania fizycznego i zajęć pozalekcyjnych w szkole (z uwzględnieniem warunków organizacyjno-prawnych dotyczących możliwości pracy w ww. charakterze); - pełnić funkcję koordynatora kadr wojewódzkich, trenera kadr wojewódzkich, jak również trenera kadry narodowej lub szefa wyszkolenia; - organizować i realizować imprezy sportowe. Osoba posiadająca niniejszą kwalifikację będzie mogła, po spełnieniu określonych warunków, zdobyć lub potwierdzić licencję Polskiego Związku Narciarskiego. Osoba posiadająca kwalifikację może rozwijać swoje umiejętności i uzyskiwać kwalifikacje z wyższymi poziomami PRK, związane m.in. z tworzeniem programów szkolenia sportowego, a także z kształceniem kadr trenerskich i zarządzaniem kadrami w sporcie.

Wymagania dotyczące walidacji i podmiotów przeprowadzających walidację

1. Etap weryfikacji 1.1. Metody Na etapie weryfikacji dopuszczalne są wyłącznie następujące metody weryfikacji: test teoretyczny, obserwacja w warunkach symulowanych (w rzeczywistych, naturalnych warunkach zimowych) połączona z rozmową z komisją walidacyjną, zwaną dalej „komisją", analiza dowodów i deklaracji. 1.2. Zasoby kadrowe Walidacja prowadzona jest przed komisją. Komisja składa się z 3 osób, w tym przewodniczącego komisji. Instytucja certyfikująca wyznacza przewodniczącego komisji spośród jej członków. Przewodniczący komisji łącznie spełnia następujące warunki: – jest doktorem nauk o kulturze fizycznej, – posiada dyplom trenera klasy drugiej w snowboardzie wydany przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (Dz. U. poz. 829) lub tytuł instruktora wykładowcy snowboardu, – posiada uprawnienia instruktora międzynarodowego IVSI (Internationaler Verband der Schneesportinstruktoren) w snowboardzie, – posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy szkoleniowej (w tym egzaminowaniu) w zakresie szkolenia instruktorów i trenerów snowboardu w Polsce, – jest autorem lub współautorem minimum jednego opublikowanego programu szkolenia w snowboardzie. Każdy z pozostałych członków komisji musi łącznie spełnić następujące warunki: – posiada kwalifikację pełną z poziomem 7 PRK, – posiada co najmniej stopień trenera w snowboardzie lub dyplom trenera klasy pierwszej w snowboardzie wydany przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów lub tytuł instruktora wykładowcy snowboardu, – posiada uprawnienia instruktora międzynarodowego IVSI w snowboardzie, – posiada co najmniej pięcioletnie doświadczenie w pracy szkoleniowej instruktorów i trenerów snowboardu w Polsce. Ponadto co najmniej 1 z członków komisji posiada doświadczenie w zakresie działań związanych z wdrażaniem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji. 1.3. Sposób organizacji walidacji oraz warunki organizacyjne i materialne Weryfikacja składa się z 3 części: Część 1. Teoretyczna – test teoretyczny. Obejmuje zestaw efektów uczenia się 1 oraz efekty uczenia się z zestawu 2 („Omawia zagadnienia związane z przeprowadzeniem diagnozy"; „Formułuje cele szkoleniowe i wynikowe"). Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji. Część 2. Praktyczna – obserwacja w warunkach symulowanych (w rzeczywistych, naturalnych warunkach zimowych) połączona z rozmową z komisją. Obejmuje (częściowo) efekt uczenia się nr 2 z zestawu 2 („Formułuje cele szkoleniowe i wynikowe"), pozostałe efekty uczenia się z zestawu 2 oraz wszystkie efekty uczenia się z zestawu 3. Dopuszczalne jest zastosowanie metody analizy dowodów i deklaracji. Zestaw efektów uczenia się 4 musi być weryfikowany z wykorzystaniem analizy dowodów i deklaracji połączonej z rozmową z komisją. Warunkiem dopuszczenia osoby przystępującej do walidacji do 2. części weryfikacji jest zaliczenie części 1. Do przeprowadzenia 1. części weryfikacji niezbędna jest sala wyposażona w komputer podłączony do Internetu oraz projektor lub telewizor. Organizacja sali musi umożliwiać każdej osobie przystępującej do walidacji samodzielną pracę. Do przeprowadzenia 2. części weryfikacji niezbędne są: – zorganizowany teren narciarski (przygotowany i zabezpieczony zgodnie z ustawą o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i zorganizowanych terenach narciarskich), tj. stok narciarski o wymiarach: długość minimum 800 m, szerokość minimum 40 m; fragment minimum 300 m o nachyleniu 15–20 st. oraz fragment minimum 300 m o nachy- leniu ok. 35–40 st. zapewniający możliwość przeprowadzenia zawodów w slalomie gigancie, – wyciąg narciarski; box o wymiarach: szerokość minimum 20 cm, długość minimum 400 cm, – skocznia o wymiarach: wysokość progu minimum 1 m, długość części płaskiej minimum 4 m, – 25 bramek snowboardowych, – wiertarka, – klucz do tyczek, – 2 radiotelefony, – elektroniczny pomiar czasu, – komputer, – kamera, – fladra do grodzenia trasy, – apteczka pierwszej pomocy. 2. Etapy identyfikowania i dokumentowania 2.1. Metody Dopuszczalne metody na tych etapach: metoda dowodów i deklaracji oraz rozmowa z doradcą walidacyjnym. Do weryfikacji efektów uczenia się walidowanych w trakcie etapu 1 dopuszcza się następujące dowody: – zaświadczenie o zaliczeniu egzaminu teoretycznego na kursie trenera SITS organizowanego przez Stowarzyszenie

Instruktorów i Trenerów Snowboardu, – legitymację trenera snowboardu wydaną przez Akademię Wychowania Fizycznego po ukończeniu specjalizacji trenerskiej ze snowboardu, – inne certyfikaty potwierdzające uzyskanie efektów uczenia się zawarte w przedmiotowej kwalifikacji wydane poza granicami Polski (po akceptacji przez instytucję certyfikującą). Do weryfikacji efektów uczenia się walidowanych na 2 etapie dopuszcza się następujące dowody: – zaświadczenie o zaliczeniu egzaminu praktycznego na kursie trenera SITS organizowanego przez Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu, – legitymację trenera snowboardu wydaną przez Akademię Wychowania Fizycznego po ukończeniu specjalizacji trenerskiej ze snowboardu, – inne certyfikaty potwierdzające uzyskanie efektów uczenia się zawarte w przedmiotowej kwalifikacji wydane poza granicami Polski (po akceptacji przez instytucję certyfikującą). 2.2. Zasoby kadrowe Doradca walidacyjny: – stosuje metody i narzędzia pomocne przy identyfikowaniu i dokumentowaniu kompetencji, – zna zasady weryfikacji dowodów na osiągnięcie efektów uczenia się, – przestrzega wysokich standardów etyki zawodowej, – zna wymagane efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ustalone dla kwalifikacji będących w zakresie jego działania jako doradcy walidacyjnego, – zna metody i narzędzia stosowane w celu zweryfikowania wymaganych efektów uczenia się dla kwalifikacji będących w zakresie jego działania jako doradcy walidacyjnego.

Odniesienie do poziomu sektorowych ram kwalifikacji (o ile dotyczy)

Poziom 6 Sektorowej Ramy Kwalifikacji w Sporcie.

Data włączenia kwalifikacji do ZSK

2023-01-25

Podstawa prawna

Obwieszczenie Ministra sportu i turystyki w sprawie włączenia kwalifikacji rynkowej „Programowanie procesu treningowego w snowboardzie" do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (M.P. z dnia 04.01.2023 poz. 108).

Syntetyczna charakterystyka efektów uczenia się

Osoba posiadająca kwalifikację jest przygotowana do samodzielnego planowania, realizowania i nadzorowania procesu treningowego. Diagnozuje poziom umiejętności sportowych zawodników oraz korzysta z informacji o zawodnikach dostarczanych przez specjalistów innych dziedzin. Przygotowuje plan realizacji procesu treningowego z wykorzystaniem wyselekcjonowanych metod, form i środków, w tym formułuje cele szkoleniowe i określa sposoby ich osiągnięcia. Organizuje i realizuje proces treningowy, analizuje podejmowane przez siebie działania zawodowe pod kątem optymalizacji planu i realizacji procesu treningowego. Jest przygotowana do nadzorowania realizacji procesu treningowego, w tym analizy i oceny pracy własnej oraz zespołu trenerów. Kieruje pracą sztabu szkoleniowego, w tym określa standardy pracy oraz ocenia jakość prowadzonych działań. Zarządza własnym rozwojem zawodowym, w tym aktualizuje i poszerza swoje umiejętności trenerskie. Wspiera rozwój dyscypliny, realizując działania edukacyjne i upowszechniające. Podejmowane działania wykonuje na podstawie wiedzy dotyczącej teoretycznych uwarunkowań planowania, realizacji i nadzorowania procesu treningowego w snowboardzie. Osoba posiadająca kwalifikację ponosi odpowiedzialność za jakość i bezpieczeństwo podejmowanych działań, w tym za działania współpracowników.

Zestawy efektów uczenia się

Numer zestawu w kwalifikacji

1

Nazwa zestawu

Charakteryzowanie teoretycznych uwarunkowań planowania, realizacji i nadzorowania procesu treningowego w snowboardzie.

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

40

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

1. Charakteryzuje snowboard jako sport

Kryteria weryfikacji

- omawia przepisy rozgrywania rywalizacji sportowej w snowboardzie według Międzynarodowej Organizacji Narciarskiej (FIS); - identyfikuje wymogi techniczne (sprzęt) w snowboardzie; - charakteryzuje wymogi fizjologiczne, anatomiczne wysiłku fizycznego; - charakteryzuje wymogi motoryczne oraz psychologiczne dla osób uprawiających snowboard.

Efekt uczenia się

2. Charakteryzuje zasady organizacji rywalizacji sportowej w snowboardzie

Kryteria weryfikacji

- charakteryzuje protokół startowy zawodników biorących udział w rywalizacji; - omawia taktykę zastosowaną w danej konkurencji; - omawia taktyki stosowane na poszczególnych etapach rywalizacji w podziale na konkurencje; - opisuje aktualną strukturę organizacyjną rywalizacji sportowej w snowboardzie na świecie; - omawia przepisy prawa dotyczące organizacji rywalizacji sportowych w snowboardzie na świecie.

Efekt uczenia się

3. Charakteryzuje aspekty pracy trenera w snowboardzie

Kryteria weryfikacji

- omawia podstawy prawne pracy koordynatora kadr wojewódzkich, trenera kadr wojewódzkich, jak również trenera kadry narodowej i szefa wyszkolenia; - omawia obowiązki wynikające z pracy koordynatora kadr wojewódzkich, trenera kadr wojewódzkich, jak również trenera kadry narodowej i szefa wyszkolenia; - omawia prawa i obowiązki trenera wynikające z ustawy o zwalczaniu dopingu w sporcie.

Numer zestawu w kwalifikacji

2

Nazwa zestawu

Planowanie i organizowanie procesu treningowego w snowboardzie

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

90

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

1. Omawia zagadnienia związane z przeprowadzeniem diagnozy

Kryteria weryfikacji

- omawia sposoby przeprowadzania diagnozy (testów sprawnościowych, sprawdzianów kontrolnych) zawodnika; - interpretuje wyniki diagnozy; - omawia zasady efektywnej współpracy i komunikacji ze specjalistami z innych dziedzin (np. z lekarzem, fizjoterapeutą, psychologiem, dietetykiem); - omawia zagadnienia związane z profilaktyką kontuzji i chorób związanych z uprawianiem snowboardu.

Efekt uczenia się

2. Formułuje cele szkoleniowe i wynikowe

Kryteria weryfikacji

- charakteryzuje strukturę procesu treningowego w snowboardzie oraz rozróżnia cele i zadania dla jego poszczególnych etapów, z uwzględnieniem specyfiki uczestników (płci, wieku, możliwości psychomotorycznych, poziomu sportowego); - wyznacza cele krótko i długoterminowe programu szkoleniowego, uwzględniając wyniki diagnozy; - określa zadania wynikowe i szkoleniowe; - przedstawia koncepcje indywidualizacji treningów.

Efekt uczenia się

3. Przygotowuje plan procesu treningowego

Kryteria weryfikacji

- omawia zasady doboru treści procesu treningowego w snowboardzie; - analizuje aktualne wyniki sportowe oraz wyniki badań diagnostycznych zawodników; - wskazuje dominanty szkoleniowe w zakresie przygotowania motorycznego, techniki oraz taktyki; - wyznacza strukturę i wielkość optymalnych obciążeń ze względu na realizację wyznaczonych celów; - planuje metody kontroli i oceny postępów; - omawia przykłady narzędzi technologicznych wspomagających proces treningowy; - wprowadza i dostosowuje środki treningowe z innych dyscyplin sportu; - tworzy roczny plan procesu treningowego, uwzględniając kalendarz startów; - omawia zasady finansowania i rozliczania akcji szkoleniowych (w odniesieniu do

poszczególnych źródeł finansowania).

Efekt uczenia się

4. Organizuje proces treningowy w snowboardzie

Kryteria weryfikacji

- określa strukturę sztabu i wymagane kompetencje współpracowników; - dobiera współpracowników do realizacji wyznaczonych zadań; - przydziela zadania trenerom realizującym jednostki treningowe.

Numer zestawu w kwalifikacji

3

Nazwa zestawu

Prowadzenie i nadzorowanie procesu treningowego w snowboardzie

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

170

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

1. Realizuje proces treningowy w snowboardzie

Kryteria weryfikacji

- dobiera miejsca prowadzenia akcji szkoleniowych w rocznym planie szkolenia; - dobiera sprzęt do przeprowadzenia akcji szkoleniowych; - ocenia dyspozycje zawodników do uczestnictwa w poszczególnych etapach procesu treningowego; - przedstawia zawodnikom plan akcji szkoleniowych.

Efekt uczenia się

2. Nadzoruje realizację procesu treningowego w snowboardzie

Kryteria weryfikacji

- gromadzi dokumentację dotyczącą realizacji procesu treningowego i akcji szkoleniowych; - ocenia stopień realizacji procesu treningowego; - analizuje skuteczność przyjętej taktyki szkoleniowej; - proponuje możliwości korekty przyjętych planów szkoleniowych i osiągania celów; - modyfikuje plan procesu treningowego, uwzględniając aktualne wyniki badań i wyniki zawodników; - nadzoruje rejestracje stosowanych obciążeń treningowych; - weryfikuje dobór

metod, form i środków wykorzystywanych w procesie treningowym; - weryfikuje dobór sprzętu pod względem osiągania założonych celów treningowych i wyników sportowych zawodników; - ocenia pracę zespołu trenerów i formułuje wnioski.

Efekt uczenia się

3. Kieruje pracą sztabu szkoleniowego

Kryteria weryfikacji

- wyznacza standardy realizacji procesu treningowego; - określa strukturę sztabu szkoleniowego i przydziela role członkom sztabu; - określa cele krótko i długoterminowe dla poszczególnych członków sztabu szkoleniowego; - informuje o zasadach współpracy i obiegu informacji w sztabie szkoleniowym; - dobiera metody motywowania członków sztabu szkoleniowego; - monitoruje pracę sztabu i ocenia jakość wykonywanych zadań.

Numer zestawu w kwalifikacji

4

Nazwa zestawu

Zarządzanie własnym rozwojem zawodowym

Poziom

6

Orientacyjny nakład pracy [godz.]

30

Rodzaj zestawu

obowiązkowy

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Poszczególne efekty uczenia się oraz kryteria weryfikacji ich osiągnięcia

Efekt uczenia się

1. Aktualizuje i poszerza wiedzę

Kryteria weryfikacji

- wymienia działania wspierające własny rozwój zawodowy; - selekcjonuje informacje z różnych źródeł dotyczące procesu treningowego pod kątem możliwości ich wykorzystania we własnej pracy treningowej; - uczestniczy w szkoleniach, konferencjach krajowych i międzynarodowych.

Efekt uczenia się

2. Realizuje działania edukacyjne wspierające rozwój sportu snowboardowego

Kryteria weryfikacji

- tworzy materiały szkoleniowe przeznaczone dla instruktorów i trenerów; - formułuje wnioski

i zalecenia dotyczące ocenianych przez siebie konspektów jednostek treningowych; - występuje jako ekspert sportowy.

Informacje o instytucjach uprawnionych do nadawania kwalifikacji

Wnioskodawca

Stowarzyszenie Instruktorów i Trenerów Snowboardu

Minister właściwy

Minister Sportu i Turystyki

Okres ważności dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji i warunki przedłużenia jego ważności

Certyfikat ważny jest 3 lata. Warunkiem przedłużenia certyfikatu jest ponowne zaliczenie efektów uczenia się zawartych w zestawie 4 “Zarządzanie własnym rozwojem zawodowym”.

Termin dokonywania przeglądów kwalifikacji (dotyczy kwalifikacji rynkowych)

2033-01-25

Nazwa dokumentu potwierdzającego nadanie kwalifikacji

Certyfikat

Uprawnienia związane z posiadaniem kwalifikacji

Nie dotyczy.

Kod dziedziny kształcenia

813 - Nauki o sporcie i kulturze fizycznej

Kod PKD

Kod	Nazwa
85.51	Pozaszkolne formy edukacji sportowej oraz zajęć sportowych i rekreacyjnych

Kod kwalifikacji w ZRK

6C812300013

Status

Włączona